

7.3. Bahçe Sahipleri

Kur'an KIssaları Ali BULAÇ'ın mealinden
Tayfun NASUHBEOĞLU tarafından derlenmiştir.

Gerçek řu ki, biz o bahçe sahiplerine bela verdiğimiz gibi, bunlara da bela verdik. Hani onlar, sabah vakti (erkenden ve kimseye haber vermeden) onu (bahçeyi) mutlaka devşireceklerine dair and içmişlerdi. (Bu konuda) HiĐbir istisna da yapmıyorlardı. Fakat onlar, uyuyorlarken Rabbin tarafından dolaşıp-gelen bir bela onun üstünü sarıp kuşatıverdi. Sonunda (bahçe) kökünden kuruyup kapkara kesildi.

Nihayet sabah vakti birbirlerine seslendiler. "EĐer ürününüzü devşirecekseniz erkence kalkın ıkın." Derken, aralarında fısıldaşarak çıkıp gittiler: "Bugün sakın oraya hiğbir yoksul girip de karşınıza çıkmasın."

(Yoksulları) Engellemeye güçleri yetebilirmiş gibi erkenden gittiler. Ama onu görünce: "Muhakkak biz (gideceğimiz yeri) şaşırmışız" dediler. "Hayır, biz (her şeyden ve bütün servetimizden) yoksun bırakıldık."

(İlerinde) Mutedil olan biri dedi ki: "Ben size dememiş miydim? (Allah'ı) Tesbih edip yüceltmeniz gerekmez miydi?" Dediler ki: "Rabbimiz, seni tesbih eder yüceltiriz; gerçekten bizler zalim olanlarmışız."

şimdi birbirlerine karşı kendilerini kınamağa başladılar: "Yazıklar olsun bize, gerçekten bizler azgınmışız" dediler. "Belki Rabbimiz, onun yerine ondan daha hayırlısını verir; şüphesiz biz yalnızca Rabbimize rağbet eden kimseleriz."

İşte azab böyledir. Ahiret azabı ise, muhakkak çok daha büyüktür; onlar bir bilseler.¹

¹ 68/ Kalem 17-33

